

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 772/2023
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Предузеће за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом „БУДУЋНОСТ ПЕТ“ ДОО Јагодина, чији је пуномоћник Алекса Илић, адвокат у ..., против туженог СТАМБЕНА ЗАЈЕДНИЦА, Крагујевац, чији је пуномоћник Златан Максимовић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 4.796,28 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 4Пж 7165/22 од 12.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 4Пж 7165/22 од 12.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Крагујевцу 1П 271/2022 од 02.08.2022. године, у ставу првом изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности тог суда; у ставу другом изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 4.796,28 динара са законском затезном каматом на појединачно одређене новчане износе почев од одређених датума доспелости до исплате; у ставу трећем изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 47.382,40 динара; у ставу четвртном изреке укинута је у целости решење о извршењу Привредног суда у Крагујевцу број ИИв 48/2022 од 26.01.2022. године.

Пресудом Привредног апелационог суда 4Пж 7165/22 од 12.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење садржано у ставу првом изреке првостепене пресуде, док је преиначена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке и пресуђено тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 4.796,28 динара са законском затезном каматом и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 40.300,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 10/23) и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.) осим из члана 404. овог Закона.

Одредбом члана 487. став 1. ЗПП је прописано да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 480. став 2. ЗПП је предвиђено да се у поступку у привредним споровима сходно примењују остале одредбе овог закона. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП је прописано да против другостепене одлуке у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Наведени спор, инициран тужбом – предлогом за извршење од 25.01.2022. године, има карактер привредног спора у смислу члана 480. Закона о парничном поступку, будући да је вођен пред привредним судом сходно законским одредбама које уређују стварну надлежност привредних судова. Вредност предмета спора износи 4.796,28 динара.

Како вредност предмета спора у овом парничном поступку очигледно не прелази износ од 30.000,00 евра, следи да предметни спор има карактер парнице у спору мале вредности.

У овој врсти спора, ревизија није дозвољена, на шта експлицитно упућује претходно цитирана одредба закона.

При том, законом прописана недозвољеност овог ванредног правног лека у овој врсти спора, искључује примену општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, према коме је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Како је другостепена одлука донета у парници о спору мале вредности у којој изјављивање овог правног лека није дозвољено, а тужилац се не позива на члан 404. истог закона, нити ревизијским наводима суштински предлаже да се о изјављеној ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, то је ревизијски суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци ове одлуке, тако што је одбацио ревизију тужиоца, као недозвољену.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић